

Imenij: se Milan žonáš a v dětském domově jsem od svých 4 let. Tenkrát jsem ani nevěděl co je to opravdová rodina, kým mám na mysli svou vlastní mamku, svého káču a káču své sourozence. Až do svých 10 let jsem žil v domě, že nikoho nemám. Jense spale byl pravdou, 16.11.99 přijeli do našeho DD moji sourozenci, 92. letá Máriaška s letý Pupa. Bylo to ^{uště} spatření, ale na konec jsme to dovládkli. Hned se s náš stali kamarádky. Povídkali jsme si o všem i o tom, proč jsme v DD. Máriaška mi řekla, že káča hodně pil, všedny peníze se mít přepil! vždy, když se vrátil z hospody, tak ráčil řívat na mamku, rozmlátil byl, tak mamka a káče Máriaška a Pupa. Časem se v DD ukázala moje mamka, poprvé přijela na návštěvu. Bylo obrovské štěstí se s ní setkat, nevěděl jsem jak jí oslovit, ale určitě jsem jí řekl "ahoj mamko", tak jsem řekl "dobry den". Potom se nám jездila častěji a jednou mi řekla, proč jsem vlastně v dětském domově.

Řekla, že neměla na mou výchovu, tím myslela finance. Řekla mi proč neměla peníze, ale říkat to ani nemusela, vím proč! Nechodila do práce, dostávala jen sociální dávky a na mě chodila do hospody, bohužel.

Jsem rád, že jsem v dětském domově, protože jsem tu našel pár opravdových přátel a to je někdy víc než rodina. Mám tě, že počítám nesmím svou mamku, ale poznal jsem tu ~~svou~~ člověka, který mi je dokázal nabídnout a kterému pověřuji na svou vlastní maminku.

Alkohol mi je rodný, věškerá přátelství a a také nevěra. To je můj názor na alkohol, ale bohužel většina lidí to tak nemá.

MILAN JONAS 18 let